

særligt Udbytte, selv om man havde forhøjet den. Hvad Automobilskatte angaar, vilde det have været højest uheldigt at gaa til en Forhøjelse af den, for det første fordi det er en Skat, der fortrinsvis gaar til Kommunerne som en Art Vejskat, og for det andet vilde den jo, selv om den var blevet forhøjet, ikke have givet det allermindste for Tiden. Det afgørende er, at det ærede Medlem heller ikke paa dette Tidspunkt nævner noget som helst om Beskatning af de Luksusartikler, han senere kommer til, og som der hos Venstre — hvis Referaterne er rigtige, de kan jo være forkerte — har været et længe næret Ønske om at faa frem, men som stadig skal have stødt paa Modstand hos mig.

Hvis det ærede Medlem fra Æbeltoft havde været Finansminister i den Periode, vilde han ifølge sine egne Ytringer heller ikke have forelagt saadanne Skatter. Og saa kunde man sige: hvorledes er det da gaaet til, at man er kommet til disse Skatter? Jeg skal nævne, at langt senere, da vi nærmer os 1917, da Skatterne i øvrigt blev foreslaaet af mig, da er det ærede Medlem fra Æbeltoft ivrig efter at faa en Beskatning af disse Artikler, men ikke før. Og dertil vil jeg sige, at naar jeg senere er gaaet med til denne Beskatning, er det af meget gode Grunde. Hovedgrunden var den, at naar den indirekte Beskatning svigtede, kunde det blive nødvendigt at gaa til anden indirekte Beskatning; naar Tolden svigtede, saaledes som den faktisk gjorde for godt et Aar siden, var det nødvendigt at søge en anden Beskatning. Først søgte man da til Spiritusafgiften, som jo har givet saa overordentlig klækkeligt i Kassen, men da Forholdene blev saaledes her i Landet, at Dyrtiden trængte paa og Arbejdsløsheden voksede, maatte man søge yderligere Hjælp for Statskassen. Og det var altsaa det, man gjorde, da jeg her fremsatte Forslag til Lov om Beskatning af Cigarer, Tobak, Vin o. s. v. Jeg skal endnu derom sige, at dette kunde man jo gøre, fordi Beskatningen i dette Tilfælde ikke var større, end den kunde bæres, og ganske særlig ikke særdeles stor i Forhold til den Prisforhøjelse, der ellers har fundet Sted paa disse Artikler. Dette gælder naturligvis ikke Spiritusafgiften, ved hvilken man jo faktisk er gaaet bort fra at lade Brændevinen være til mindre velstilledes Forbrug, men dette har jo fundet Billigelse alle Steder, og det er derved, man har faaet den store Indtægt.

Jeg har villet sige dette for at berigtige den Misforstaaelse, som maaske har indsneget sig, at der er blevet øvet en Tvang paa Regeringen med Hensyn til disse Skatter. Man har — og det synes mig paa ingen Maade urimeligt — fra Begyndelsen været enig om, at til indirekte Beskatning skulde man ikke gaa under Krigsforholdene.

Jeg vender saa tilbage til det, jeg kom bort fra under denne Diskussion, Forholdene i det nuværende Finansaar, hvorom jeg tillod mig at sige, at Indtægterne vilde blive omtrent 350 Mill. Kr. Hvad vil saa Udgiften blive? Den samlede Udgift — saa vidt man kan gøre det op, jeg kan naturligvis ikke gøre det nøjagtigt — var den sidste Februar omtrent 275 Mill. Kr. Dertil maa jeg regne, at der vil komme i Marts endnu 25 Mill. Kr., og at der endvidere vil komme paa § 26 — det, jeg nævnedes, var nemlig de løbende Udgifter paa §§ 8—25 — omtrent 20 Mill. Kr. til, og i den saakaldte Tillægstid i April og Maj vil der rimeligvis ogsaa komme 20 Mill. Kr. til i Udgiften. Jeg kommer da op paa 340 Mill. Kr. Men naar jeg siger, at Forskellen mellem Indtægten og Udgiften kan blive mellem 10 og 20 Mill. Kr., ligger det i, at jeg ikke kan indestaa for, om Tallet bliver 350 eller 340 Mill. Kr. — det kan blive baade mere og mindre. Men jeg vil ogsaa af andre Grunde anse det for sandsynligt, at det bliver saaledes. Af denne Udgift har Forsvarsministerierne taget noget over 110 Mill. Kr. indtil den sidste Februar, og det bliver maaske ikke meget mere, for der kan i forskellige Kasser ligge saa store Beløb, at det ikke er rimeligt, at den samlede Udgift til de militære Ministerier bliver synderligt større. Dernæst har Indenrigsministeriet — det vil jeg gerne nævne — taget ikke mindre end 57,2 Mill. Kr. indtil Slutningen af Februar. Hvad dette i Forhold til Indenrigsministeriets normale Budgets kolossale Beløb er gaaet til, kan nogle Tal give Oplysning om, som jeg finder, det er min Pligt at meddele den høje Rigsdag, Tal, som viser, hvad der paa Tillægsbevilling er blevet benyttet til de forskellige Dyrtidsforanstaltninger og lignende, som ligger under Indenrigsministeriet. Jeg skal kun nævne de største Beløb. Til Foranstaltninger efter Dyrtidsloven af 1915 er der medgaaet 11,1 Millioner, til Flæskeordningen 3 Millioner, til Godtgørelse til Majsimportører 2,8 Millioner, til Godtgørelse for Rug, leveret til Brødkorn, 1,9 Million, til Til-